

தமிழின் வரப்பிரசாதம் தமிழர் வாழும் பரப்பெல்லை விரிவுபட்டுள்ளது. இன் மூரண்பாடும் உள்ள வளையக இடப்பெயர்வுகளை அதிகமான மக்களை பெயர்த்திருக்கிறது அல்லது வரேறோடும் பிடுங்கி எறிந்திருக்கிறது. ஆதலினால் மக்களின் பரப்பளவின் அதிகமும் அதிகமாக அவர்களுக்கிடையேயான மொழி வளம் ஆளுமறைகற்றுக்கொள்ளும் வல்லமை கல்வியின் மலேறோங்கிய பயிற்சிகளைகளுக்கும் உலகையே கொண்டுவரும் கணினியியல் நெறிகளின் கற்களைகள் ஒவ்வொருவரும் தங்களின் திறமைகளை வளிக்கொணரும் துணிச்சலையும் கொண்டுவந்துள்ளமை கண்காட்டு.

இங்கு பன்முக அளமறை மிக்க படபாளிகளும் அபரிமிதமாக தங்களளை இனங்காட்டியே வந்துள்ளனர். இப்போது நமக்குப் புதிதாய் அறிமுகமாகிறார் திருமதி.வத்சலா ரமஷே. சொல்வதையெவ்வாறு சொல்வதில் தன் கவிதை மலம் சாத்யமாக கியிருக்கிறார். ஒவ்வொருவர்தையையும் ரசித்தபடி எழுதியிருக்கிறார். வாசகனிடம் அழைத்துச் செல்லும் கவிதைகளுக்கும் நாமும் மல்கிப்போவது அதிசயம் தான். தமிழ் மீ தான் அளப்பரிய பிரியம் தமிழை அழகாகாவும் எழுத முடிந்திருக்கிறது. வாழ்க்கை மீ தான் நம்பிக்கைகள், விரும்புக்கள், கனவுகள், தன் மீ தான் கழிவிரக்கம், தன்னையே உரசிப்பார்க்கும் சமிகவளெரி தருகின்ற அனுபவம், தாயின் ஸ்பரிசும், கற்பனை வளையியல் தானே துள்ளி ஓடுகின்ற ஆட்டுக்குட்டி போலவும், புதுமையாய் ஒதுங்கிப்போகிற பெண்ணாய், உறவை, உலகை உற்றுப்பார்க்கிற அனுபவஸ்தியாக படபைபதைத் தந்திருக்கிற வத்சலா அவர்களின் கவிதைகள் ஒரு விசாலமான உலகைத் தரிசிக்க முன்வைந்து நிற்கின்றன.

"ஏகாந்த காற்றில்

பறக்கும்

பாலயத்தின் நினைவுகள்

றக்கை முளைத்த சருகுகளாய்."

ஒரு சோறே புதும் பார்க்க உதவுகிறது.

"ஒரு கோப்பதைத் தனீ ரை

என் இதழ்க்கேட்கும் சட்டோடும்

சினகேதமாய் பருகிக் கொண்டிருந்தனே.

வளையியல் பொழிகிறது மழை

என் தனீ ரக் கோப்பையை

நிறைக்கும் வரை" உதட்டுக்கும் கோப்பதைத் தனீ ருக்கும் உறவில் தன்னையும் இணைத்துக் கொள்ளும் மழை... சட்டலை தன் வயப்படுத்தும் லாவகம் கவிதைக்கும் வலுச் சேர்க்கிறது. மனதில் பட்டதை சொல்வதற்கும், எழுத நினைப்பவற்றை அழகுறச் சொல்வதற்கும் கவிதை கைகொடுக்கும். இங்கும் கவிக் குரல் வத்சலா அவர்களின் கவிதைகள் தளெவாக வந்து விழுந்திருக்கின்றன. அவரின் குணம் மனமையானதுவோ. கவிதைகளும் அப்படியே. ஆக ரோசம் எங்கும் இல்லை. ஆனால் கனவுக்கள் நிறையவே தபிவப்பட்டுள்ளன பக்களாய். ஒரு படபாளிக் கும் வாசகனுக்கும் மான இடவளெரி நெருங்கும் போதே படபைபின் மீ தான் விரும்பம் மலேட்டும். படபைபாளியை

நெருங்கும் தொழில்நுட்பம் எப்போதும் படபாபாளிக் குத்
தெரிந் திருக்கவணே டும் .அதற் காக ககைளுகுக் கு விலங்கிட டுக் கொள் வதல் ல. மமுதலில்
வாசகனாக உணர்ந் து பார் க்க வணே டும் .அவ்வளவே! சிலருக் கு அவர்களின் கல்வி
ககைகொடுக் கும் .இன்னும் சிலருக் கு அனுபவம் எழுதுவதற் கு கலைாக
கொடுக் கும் .திரும்பி.வத்சலாவிறகு இரண்டும் தே துண்புரிந் திருக்கின்றன .

'என்னபை பார்த்துப்
பசோத
அவள் இதழ்கள்
மெளனமாய்!
அவளின்
விரிந்த விழிகள்
பசேின காதலாய்!'
உணர்வுகள் எழுத்தில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது
"காற்றில் மிதக்கும் இறகும்
பறவையாய் பறக்கும்
மனசு'
'மெல்ல மெல்ல
பாதம் புதித்து
அவள் நடந்தாள் .
அவள் கொலுசு
சிணுங்கி இசையெழுப்பியது.
சத்தமில்லாமல்
அவள்
பின்னே சென்றது
என் மனது'

.....நான் குடகைக் குள்
நனயாமல் இருக்கிறேன் .
என்னை
நனைத்துவிட்டுச் செல்கிறது.
காதல் மழையாய்
உன் நினைவுகள்'.

ஓவியா புதிக்க வளையீ டாக வந்துள்ளதில் மகிழ்ச்சியே. அழகியப் புதிப்பு..கவனமெடுத்து
ஓழுங்குமக்கப் பட்டாளான. 96 பக்கங்களில் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடத்
துபிக்கும் ஆதங்கம் கவிஞனின் ஆரம்ப முயற்சி என்பதின் அளவுகளால் .இன்னும்
முயன்றிருக்கலாமே என்கிற எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் இல்லை. கவிதைகளுக்கே காதல்
துண்புரிந் திருக்கிறதோ?முதலில் எழுதவரும் அனைவரும் காதலையே
கவிவரிகளாக குள் அடக்கிப் பாரக்கிறார்கள் .காதலும் அடங்கிப்போகிறது. சப்தமின்றி
வார்த்தைகளை கோர்வையாகி வரிகளாகி நமக்கு கவிதையாகியிருக்கின்றார் .
வாசிக்கையில் உள்ள குள் வயதையும் மீறி ரசிக்கின்ற அனுபவம் அலாதியானது.
கவிதை எழுதுதல் என்பது இலகுவானதாகிவிட்டதா என்கிற எண்ணம் எனக்கு
உண்டு.முன்பெல்லாம் நமக்குக் கிடத்த மு.மதே தா,கண்ணதாசன் , வாலி என்று
விரிவுபட்டு பலரதைத் தேடி வாசிக்கும் காலம் ஒன்றிருந்ததே. இப்போது
கணினிவயப்பட்டு உலகில் எதுவும் சாதியமாகும் என்பது பொலகவிதைகளும் ,கவிதை

Written by - மல்லை அமுதன் -

Sunday, 26 June 2016 06:58 - Last Updated Sunday, 26 June 2016 07:01

நடிகளும் வந்துகொண்டிருக்க, பதிப்பகங்களும் பரிக் கமுற்றபடியே வருகின்றமையும் கண்கூடும். சிலர் சொல்லலாம் ஆரோக்கியமான சமூக கவிதையில் காணப்படவில்லை என..முன்னரும் போஸ்ட்கார்ட் கவிதைகள் வந்த காலமும் உண்டும்.பின்னர் ஆரோக்கியான சமூகத்தில் கவிதைகளும் ,கவிஞர்களும் உருவாகவில்லையா?

ஆயிரம் பக்கங்கள் மலரட்டும்மே.
வெண்பஞ்சு மகேத்தின் வெண்ணெயை..
உனது உடலெங்கும் பசி
நீ லவான் கடலின் அலையில்
அசைந்தும் ,மிதந்தும் ,குளித்தும்
விண்மீன்களில் அத்தனை
ஒளிவளையத்திலும் , மிளிர்வாடன உருவாகிய
வெண்தாரகைப் பெண்ணும் நீ தானோ?..!

கொஞ்சம் குளிரை
அனுப்பிவிடும் என்குயிரே!
வெய்யில் கடைகிறதும்
வெண்டும்மென்று..!

'...
வலியும் வதேனயைமெனக்கு
ஓலமிட்டழும் மரம் அறியும்
மரணத்தடைமட்டும்..!'

எவகாலம் தொடர்ந்து நிற்கும் என்பதை நிர்ணயிக்கும் என்பதை உணர்ந்து வரவேற்கவும் ,வழிவிடவும் வேண்டும்மே தவிர புதுவரவுகளுக்கும் தடை போடாதல் ஆகாது.

வத்சலாவின் கவிதைகளும் -எதிர்கால நிஜங்களை கைகளுக்கும் அடையத்துவிடும் தார்ப்பரியத்தூடன் தொடரும் என்கிறதே நம்பிக்கை. தன் முன்னால் நடப்பவற்றை, சமூக சாதாரண உள்வாங்குகின்ற முறைகளும் அதையே கவிஞரின் மனதில் ஏற்படுத்திச் செல்கின்ற சலனங்களும் , தாக்கங்களும் நிறையவே வித்தியாசம் உண்டும்.அதை எழுகின்ற ஒரு படபாளி உள்வாங்கி எழுதுகின்ற உணர்வுகளும் அதையே வாசிக்கின்ற வாசகன்குமான இடவெளி அதிகமாகிவிடக்கூடாத எச்சரிக்கை அல்லது பக்கவம் தவே.அதனைச் சரிவரச் செய்கிற போது வாசகனை சின்றடையும் ,சலனத்ததை,தாகத்ததை ஏற்படுத்தியதே தீரும் .

சிலவற்றை தெரிவு செய்கையில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புந்து நீர்த்துப்போகின்ற அபாயமும் உண்டும். வத்சலா ஓரளவு புரிந்துகொண்டுவருகின்றார் .அவரின் கவிதைகளை பயிற்சி,வாசிப்பு ஆற்றல் இன்னும் விசாலமாகும் படசத்தில் அம்மாவின் கண்கள் போன்று பல கவிதைகளை தருகின்ற வல்லமையும் பெறுவார் . இன்னொன்றையும் கவனமெடுக்கவேண்டும் .

கவிதைகளில் குற்றம் கண்டித்துச் சொல்கின்ற நக்கீரர்கள் அதிகம் வலம் வருகின்ற களத்தில் கவனமாக எதனை சிவசாயக கவணெடும் ,எதனை நிராகரிக கவணெடும் என்கிற

0000 0000000000:0000000000 000000 ;000 000000!

Written by - மல்லைஅமுதன் -

Sunday, 26 June 2016 06:58 - Last Updated Sunday, 26 June 2016 07:01

நிதனத் துடன் நகரும் பட்சத்தில் எதிர்காலம் கம்பீ ரமாக இருக்கும்.
வாழ்த துக்களுடன் ,

20/06/2016